

[Grethe Philip.]

sekvens heraf, at vi under hensyn i øvrigt til de særlige bestemmelser, der gælder for de sønderjyske forsørgelser, foretager tilsvarende forhøjelser af ydelserne til de sønderjyske krigsinvalid, og jeg kan derfor give tilsagn om en meget venlig og velvillig behandling af lovforslaget fra mit partis side.

Chr. Madsen: På socialistisk folkepartis vegne kan også jeg give tilsagn om velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Jeg forstod på den ærede socialdemokratiske ordførers udtalelser her, at der nu skal nedsættes et udvalg, hvor man skal se på enkelte spørgsmål, og så vil der også være lejlighed til at se på det regnestykke, som er nævnt i lovforslagets bemærkninger, og de procenter, der dér er fastsat for forhøjelsen af forsørgelserne. Det vil i hvert fald interessere mig at se, hvordan man kommer til, at forhøjelsen i dette tilfælde skal være 45 pct.

I øvrigt er vi indstillet på en meget velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Bækgaard: De ærede medlemmer hr. Andreas Hansen og hr. Johan Philipsen har på en udmærket måde givet en begrundelse for det lovforslag, der her er til behandling, og vi kan helt tilslutte os de udtalelser, der er fremkommet fra de to ærede ordførere. Vi vil altså gerne støtte forslaget.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker for den enstemmige tilslutning til lovforslaget. Jeg kan sige, at det har været helt naturligt for regeringen at finde, at disse erstatninger burde reguleres op på samme måde, som vi har gjort det med hensyn til ulykkesforsikringsloven og med hensyn til militære invalider.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen spurgte, hvorledes man var kommet til de 45 pct. Jeg vil naturligvis gerne svare på det i udvalget, men jeg mener, at det fremgår af bemærkningerne og fremsættelsestalen, at der indgår nogle særlige faktorer i selve beregningen, nemlig f. eks. den, at den pågældende erstatning er skattefri, og der er sådan forskellige ting, som gør, at man

ikke kan gå ud fra samme procent som for de militære invalider.

Det ærede medlem hr. Mads Eg Damgaard spurgte, hvorvidt der var nogen, der faldt uden for kredsen af folkeinvalid og enkepensionister. Ja, det er der; der er nogle, der endnu ikke er 67 år og derfor ikke uden videre har fået folkepension, og der er også nogle få børn imellem.

Med hensyn til rationalisering er der gjort et lille forsøg, men det er ad en lidt anden vej, end det ærede medlem tænkte sig, idet vi har indsat en paragraf om, at vi pristalsregulerer to gange om året efter de sædvanlige regler for folke- og invalidepension, således at vi automatisk får disse skadeydelser til at følge de almindelige pensionsydelser. Det vil gøre det let i det hele taget også for de pågældende pensionister selv at forstå, hvad det er, der foregår. Jeg takker og vil gerne give oplysninger i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Andreas Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om uddannelse af skovteknikere.

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 511, fremsættelsen i tidenden sp. 54).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Teichert: Det foreliggende lovforslag er ledsaget af meget fyldige bemærkninger, der efter min mening gør en lang debat overflødig. Jeg takker den højtærede landbrugsminister, fordi lovforslaget betyder en modernisering af denne uddannelse, der sammen med en mere effektiv udnyttelse

[Teichert.]

af læretiden betyder en fordel for de unge, der er interesseret i at dygtiggøre sig på dette arbejdsfelt. Det er naturligvis et begrænset antal, der kan nyde godt af denne undervisning, men derfor er lovforslaget ikke mindre vigtigt. En samling af eleverne på den skole, der er opført i Nødebo for et par år siden, det var vel i 1963, kan kun være en fordel og sikre en ensartet undervisning og dermed et godt resultat.

Inden for socialdemokratiet kan vi ikke have noget imod, at titlen skovfoged ændres til skovtekniker. Når man snakker om fogder, er der jo mange minder, der i alt fald ikke gør det tiltrækkende for os at beholde den titel.

Denne nydannelse er dog ikke efter vor mening i sig selv en væsentlig forbedring af selve uddannelsen, og den kan ikke betyde en væsentlig merudgift, da skolen jo allerede ligger der med forstander og lærerkræfter. Det må være en meget stor fordel for de elever, der ønsker en stilling uden for skovvæsenet, f. eks. i trævarebranchen, at de kan få en uddannelse samlet og koncentreret som den, der her er tale om. Under den udvikling, vi er inde i, skal der nok være behov for den nye uddannelsesform og for de skovteknikere, der får den fornødne uddannelse.

Jeg vil gerne have lov til at stille et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister, og da det ikke vedrører dette lovforslag direkte, beder jeg om den højtærede formands tilladelse til at stille spørgsmålet til landbrugsministeren på denne måde: overvejer man ikke i fortsættelse af dette udmærkede lovforslag muligheden for en lignende uddannelse på landbrugsområdet? Vi har jo adskillige landbrugselever, der har udtalt ønske om at få en teknikeruddannelse netop med det samme formål for øje som det, der er tale om for skovteknikerne, så at det ikke skulle være nødvendigt at gå over landbohøjskolen og få en konsulentuddannelse, men i stedet for en slags teknikeruddannelse, der giver mulighed for at gå ind i virksomheder, som er beslægtet med landbruget. Det er altså det samme forhold, som gør sig gældende for skovteknikerne, at de ikke alene henvises til at gøre tjeneste i skovvæsenet, men kan gå ind i trævarebranchen. Der skulle også

være mulighed for en lignende uddannelse for landbrugets unge. Jeg har nogen føling med den interesse, der er til stede herfor blandt landbrugets unge, og derfor vil jeg gerne bede landbrugsministeren overveje denne mulighed.

I øvrigt anbefaler jeg gerne på mit partis vegne lovforslaget til velvillig behandling.

Ejner Kristensen: Med det foreliggende lovforslag om uddannelse af skovfogder eller skovteknikere, som de jo herefter kan benævnes, tror jeg, at den højtærede landbrugsminister imødekommer et længe næret ønske fra såvel skovbrugets folk som også fra de direkte impliceredes side, den danske skovfogedstand.

Den 60 år gamle ordning af skovfogeduddannelsen har vel stort set fungeret tilfredsstillende. Man har efter denne ordning kunnet uddanne en række af skovfogder, som med indsigt og faglig kunnen har gjort en værdifuld indsats i det danske skovbrug gennem årene. Når man nu desuagtet ønsker en omorganisering af uddannelsen og samtidig ønsker et nyt navn til betegnelse for dem, der fuldfører en sådan uddannelse, grunder det sig på ganske bestemte forhold.

For det første har man indvendt, at man under den hidtidige ordning ikke har kunnet gennemføre en uddannelse af så ensartet karakter som ønskeligt. Det er jo for øvrigt let forståeligt, at det må være således. Når undervisningen som hidtil er foregået på tre forskellige skovskoler eller skovdistrikter, vil uddannelsen naturligt blive præget af forholdene på det pågældende lærested. Det har man altså ønsket ændret, så undervisningen kunne få et mere ensartet præg.

For det andet foregår der jo i disse år inden for skovbruget — som for øvrigt også i landbruget — en mekanisering af det egentlige skovarbejde, som stiller store, nye krav om indsigt og faglig kunnen til den fremtidige skovfoged. Denne i egentligste forstand tekniske uddannelse tilgodeses vel også bedst og mest rationelt, når den maskinpark og andet teknisk udstyr, som er nødvendigt for undervisningen på disse områder, kan samles på ét sted. Disse ønsker om centralisering blev vel i nogen grad imødekommet ved oprettelsen af skovskolen i Nødebo i 1963, som gav muligheder for den større ensartethed i undervisningen,

[Ejner Kristensen.]

som var ønsket. Med dette lovforslag udbygges jo denne skole og dens funktioner yderligere som det midtsamlende centrum for den fremtidige uddannelse af skovteknikere. Jeg tror som sagt, at denne linje er rigtig, og at den vil betyde en god løsning på dette uddannelsesområde.

Men må jeg så til sidst stille den højtærede landbrugsminister et spørgsmål, et spørgsmål, som måske nok i nogen grad divergerer med udtalelser fra den sidste ærede ordfører. Det er angående den nye betegnelse, skovteknikere. Jeg finder, at motiveringen for at indføre dette nye navn og dermed dets fremtidige anvendelse i praksis er lidt uklart formuleret i bemærkningerne til lovforslaget. I bemærkningerne til § 1 står der:

„Efter ønske fra skovskolerådet og Danske Skovfogeders Landsforening foreslås personer, der har gennemgået den i loven omhandlede uddannelse, betegnet som „skovtekniker“. Betegnelsen „skovfoged“ er mindre egnet, da den inden for statsskovvæsenet og Sorø Akademis skovvæsen er betegnelsen for en tjenestemandstilling, der først opnås en årrække efter eksamen, og da en del af dimittenderne finder beskæftigelse uden for skovbruget i egentlig forstand, således i træindustrien.“

Det er på denne baggrund, jeg gerne vil spørge den højtærede landbrugsminister: betyder det, at en person, som har bestået skovteknikereksamen, og som derefter får plads på et skovdistrikt som assistent hos en skovrider, ved Hedeselskabet eller lignende steder, ikke i fremtiden må bruge benævnelsen skovfoged, eller er denne benævnelse i fremtiden forbeholdt de i statsskovvæsenet eller Sorø Akademis skove ansatte? Hvis det sidste er tilfældet, så er det egentlig beklageligt, for jeg synes, at man med betegnelsen skovtekniker indsnævrer det gamle begreb, man forbandt med titlen skovfoged. Med al skyldig hensyntagen til den tekniske udvikling, også inden for industrier, der er baseret på skovbruget, er det jo alligevel sådan, at pasning og pleje af en skov i videre forstand fremdeles er noget grundlæggende i denne uddannelse, og disse forhold er jo ikke udelukkende af teknisk karakter. Derfor mener jeg, at betegnelsen skovfoged for så vidt er mere

dækkende for den her omhandlede all round uddannelse, og jeg håber altså, at den højtærede landbrugsminister kan berolige mig på dette punkt. Man kunne måske i denne forbindelse drage en analogi til den uddannelse, vore skovridere får; den eksamen, der er en forudsætning for skovriderstillingen, er jo forstkandidateksamen. Nu får vi altså en skovteknikereksamen, hvilket kan være helt rimeligt, men jeg mener, at denne uddannelse for så vidt også kunne være baggrunden for en skovfogedstilling på de pladser, hvor man havde en skovfogedhjælp behov.

Hvad de enkelte paragraffer angår, imødeser jeg en drøftelse af dem i et kommende udvalg, herunder bl. a. en drøftelse af spørgsmålet, om man har en oversigt over behovet for antallet af uddannede skovteknikere, og måske spørgsmålet om adgangsbestemmelserne til uddannelsen. Jeg kan i øvrigt anbefale lovforslaget til fortsat velvillig behandling.

H. C. Toft: På baggrund af den faktiske ændring af undervisningen og uddannelsen af skovfogedelever må jeg give den højtærede landbrugsminister ret i, at det er rimeligt nu at ændre den gamle lov, således at den kommer i overensstemmelse med den faktiske udvikling. Dansk skovbrug har et meget højt stade og er anerkendt også som sådant ude i verden. Det skyldes, at vi her i Danmark har haft dygtige videnskabsmænd, der har arbejdet på landbohøjskolen og andre steder og derved været belærende og befrugtende for den viden, som de, der skal arbejde i skoven, skulle have, således at vi har fået dygtige forstkandidater, der har arbejdet som dygtige skovridere i danske skovdistrikter. Men det har også været af væsentlig betydning, at man har haft en god uddannelse af de skovfogder, der arbejder rundt omkring på de forskellige distrikter og ved klitvæsenets plantager som klitplanterer.

Vi er parat til at medvirke til lovforslagets gennemførelse, men jeg vil gerne have lov til alligevel at anmode om, at det kommer til behandling i et udvalg.

Der står i lovforslaget, at for fremtiden skal de med den uddannelse kaldes skovteknikere, og det kan sikkert være rigtigt. Indtil i dag har det jo været sådan, at de

[H. C. Toff.]

ikke måtte blive kaldt skovfogeder, men skovfogedaspiranter, og deri lå vel for mange, som ikke havde kendskab til det, at det var en, der stod lige over for at få en stilling som skovfoged, men sådan var det faktisk ikke. Udtrykket skovtekniker dækker efter min opfattelse meget bedre den uddannelse, der ligger bagved, og det er jo en uddannelse, der giver adgang til flere grene.

Jeg vil imidlertid gerne som tidligere ordførere have lov til over for den højtærede landbrugsminister at give udtryk for, at jeg ønsker i alt fald at bevare benævnelsen skovfoged for dem, der ansættes i distrikterne. Det ærede medlem hr. Teichert nævnte, at ordet foged i andre tilfælde skulle være noget afskrækkende; for mig står det i alt fald sådan, at ordet skovfoged er noget hyggeligt, som jeg gerne vil bevare, og personligt, da jeg selv er uddannet som skovfogedaspirant og derfor har haft en vis tilknytning til det, synes jeg i alt fald, vi skal bevare benævnelsen, og jeg glæder mig til at kunne kaldes skovtekniker i fremtiden.

Jeg vil gerne derudover have lov til at sige, at udviklingen af uddannelsen på skovfogedskolen og ønsket om en mere ensartet uddannelse, kan jeg fuldt ud tilslutte mig og er derfor tilfreds med lovforslaget, men jeg vil gerne, som jeg sagde før, have det til behandling i et udvalg; og det er noget, der er anført i bemærkningerne, der giver mig anledning til dette ønske. Der står nemlig i bemærkningerne, at man ved uddannelsen især skal lægge vægt på den tekniske arbejdsledelse. Når man ved, hvad en skovfoged har at arbejde med, så ved man, at det ikke blot er et spørgsmål om en teknisk arbejdsledelse, men det er også et spørgsmål om udvisning af træer, det er et spørgsmål om regnskab, om salg af varer, og derfor vil jeg nødig være med til at indsnævre begrebet for det, som en skovfoged i fremtiden skal arbejde med, gennem det, der står i bemærkningerne, at man især skal

lægge vægt på den tekniske arbejdsledelse. Der burde vel stå, at uddannelsen skulle lægge vægt på, at man fik et godt grundlag for det arbejde, en skovfoged skal have, når han får en plads at virke på.

Endvidere vil jeg gerne også sige her, at jeg i udvalget ønsker at rejse spørgsmålet om skovskolerådet, som efter lovforslaget har en vis sammensætning. Jeg vil i udvalget gerne have belyst, om det ikke ville være rigtigt, at der kom en repræsentant fra klitvæsenet ind i skolerådet, fordi de, der uddannes som skovteknikere, også får ansættelse f. eks. som klitplantører under klitvæsenet, hvor særlige forhold jo ofte vil forekomme sammenlignet med arbejdet i løvskoven, hvorfor det vil være rigtigt, at der i skolerådet også sidder en repræsentant, der kan vejlede om, hvad der er nødvendigt for dem, der eventuelt ønsker at gå vejen over klitvæsenet.

I forbindelse med lovforslaget er der fremlagt et udkast til bekendtgørelse, og i dette står der, at skolerådet kan indstille til landbrugsministeren, at man, hvis der ikke er tilstrækkelig plads — og man venter kun, der kan være ca. 30 elever — har ret til at afvise nogen. Jeg mener, det må være rigtigst, hvis der skal være denne begrænsning, at der da i alt fald må være bestemte retningslinjer, man har at følge, således at det ikke er tilfældigheder, måske bekendtskaber, der er afgørende for, om man kan komme ind under uddannelsen.

Ligeledes vil jeg gerne nævne, at der jo står, at eleven efter ca. halvandet års forløb, efter 15 måneders forløb, skal op til en prøve, og så må det da være rigtigt, at der også gives et bevis for, at han har bestået denne prøve, hvis han har bestået den, således at prøven kan svare til en anden teknisk prøve efter 8.-9. skoleår eller noget lignende. Det bør være sådan, at man får et bevis, så vi ikke kommer i samme situation, som vi har i dag under uddannelsen af vore lærere, hvor mange består en præparandprøve, men hvor denne ikke giver

[H. C. Toft.]

adgang til et seminarium, og at man så har bestået en prøve, som man ingen bevis har for.

De ting, jeg her har nævnt, vil vi anmode den højtærede landbrugsminister om at give svar på, ikke i dag, for det er rimeligt, at vi behandler dem under udvalgsarbejdet, og jeg tilsiger mit partis velvillige støtte til at gennemføre en lovgivning som denne.

Axel Sørensen: På så godt som alle uddannelsesområder er der i de sidste 10 år sket store fremskridt for at øge de grundlæggende kundskaber i såvel praktisk som i teknisk henseende i kontakt med de fremskridt, der sker, hvilket jo er af samfundsmæssig betydning. Derfor føles det ganske naturligt at blive stillet over for et lovforslag som det foreliggende, et lovforslag, der vedrører den praktiske og teoretiske uddannelse inden for skovfogeduddannelsen.

Lovforslagets fremkomst må bl. a. ses på baggrund af, at dansk skovbrug i 1963 fik sin egen fagskole til uddannelse af skovfogder, efter at interesserede kræfter havde arbejdet hermed i mere end 25 år. Derfor bør der i dag lyde en tak til de mennesker, der er gået positivt ind for at få skovbrugets fagskole rejst og for, at det er sket i Nødebo.

Uddannelsen af skovfogedelever eller skovteknikere, som betegnelsen i fremtiden skal være ifølge lovforslaget, har formet sig på den måde, at man har sendt de unge mennesker, der ønsker uddannelse inden for skovbruget, på et skovdistrikt det første år for at blive belært om de praktiske arbejdsforhold. Derefter har man givet dem 7 måneders ophold på Asmildkloster Landbrugsskole for en udbygning af de almindelige skolekundskaber med henblik på deres senere uddannelse, og på den baggrund har man holdt eksamen, hvorefter man har ladet de 30 bedste få lov til at fortsætte uddannelsen. Efter opholdet på landbrugsskolen fortsattes uddannelsen med 2 års praktisk arbejde på mindst 2 skovdistrikter, og endelig afsluttedes uddannelsen, i de senere år med 1 års teoretisk uddannelse på den nyopførte skovskole.

At det er det skoleråd, som nu leder arbejdet på skovskolen — et råd, der er sammensat af skovbrugets organisationer —

der sammen med skolens forstander har tilrettelagt den nye skoleplan, borger for, at der sker et stort fremskridt i uddannelsen til skovbrug og tilknyttede erhverv ved fremkomsten af den nye stab af skovteknikere.

Jeg forstår udmærket, at en del af de mennesker, der er gået denne vej, føler, at de — med den industrielle og fabriksmæssige udvikling inden for træbranchen som baggrund — har uddannet sig til at indtage ledende stillinger og derfor har fundet, at skovfogednavnet ikke faktisk og praktisk dækkede det, de gik ind til, mener, men at betegnelsen „skovtekniker“ udtrykte det lidt bedre.

Der kan være et og andet i lovforslaget, man kunne gøre bemærkninger til — også enkeltheder, som vedrører skoleplanen, som det er nævnt af tidligere ordførere — men det skal jeg afholde mig fra; det kan der jo blive lejlighed til i udvalget. Af principielle og saglige grunde vil det radikale venstre give tilslutning til lovforslagets gennemførelse her i tinget.

Vivike: Da vor ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Morten Lange, er forhindret i at være til stede, er det faldet i min lod at aflevere nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag, som vi synes er godt. Efter at vi har fået skovskolen, som har ansvaret for uddannelsen af skovfogder, er det vel rigtigt, at man får en lov af denne karakter.

Jeg har ikke den opfattelse, som det ærede medlem hr. Teichert har, at udtrykket „skovfoged“ kan have en ilde klang for mange mennesker. Det har det ikke for mig; jeg har aldrig været krybskytte — og det kan vel kun være krybskytter og brøndetype, der synes, at der er noget odiøst ved dette udtryk. Men jeg er også ganske rolig, for jeg har forstået lovforslaget på den måde, at man ønsker udtrykket „skovtekniker“ anvendt for dem, der har bestået den pågældende eksamen, og en del af dem går jo over til andet end det at være skovfoged. Men for dem, der bliver skovfogder, vil jeg ligesom det ærede medlem hr. H. C. Toft meget stærkt ønske, at vi bibeholder det gamle udtryk og ikke får det erstattet af noget, der lyder mere teknisk.

[Vivike.]

Jeg vil egentlig gerne have, at man overvejer, om der ikke i denne uddannelse kunne indgå, at eleverne også lærte noget om naturfredning. Vi står jo over for en revision og formentlig en skærpelse af naturfredningsloven. Men allerede den nugældende lov bliver ikke overholdt alle steder, og det er jo tit i nærheden af skovene, hvor skovfogden færdes eller har nem adgang til at komme, loven bliver brudt. Jeg vil derfor mene, det var rimeligt, om skovfogder engang i fremtiden fik indberetningsret og -pligt om overtrædelser af en naturfredningslov. Men det er altså blot sagt til overvejelse i forbindelse med lovforslaget om uddannelse af skovfogder.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at lovforslaget vil møde meget stor venlighed fra socialistisk folkepartis side.

Erik Østergaard: Ved det foreliggende lovforslag søges der skabt et grundlag for, at uddannelsen af skovens folk i takt med tidens udvikling kommer ind i faste rammer, der giver mulighed for, at denne uddannelse bliver så ensartet og grundig, som det nu er påkrævet.

Gennem mange år har man fra dansk skovbrugs side stilet efter at få en så god og ensartet uddannelse som muligt for de fremtidige skovfogder eller skovteknikere — nu ynder man jo dette nye udtryk — det er i alt fald anvendt i lovforslaget. Jeg finder i lighed med andre tidligere ærede ordførere, at det lyder noget kunstigt med dette udtryk „skovtekniker“, og i øvrigt mener jeg også, at i denne stilling må praktisk kunnen stadig betyde noget væsentligt. Derfor synes jeg, at ordet „skovfoged“ egentlig passer så udmærket, selv om også den tekniske uddannelse kommer ind i billedet.

Den i 1963 opførte skovskole i Nødebo vil sikkert i høj grad medvirke til at gøre uddannelsen fyldestgørende og må betragtes som et skridt i den rigtige retning. De danske skove repræsenterer jo store værdier; ikke alene rent landskabeligt, men også økonomisk har skovene deres store betydning for samfundet. Det må derfor hilses med tilfredshed, at de folk, der fremtidig skal forestå pasningen og plejen af de danske skove, får den bedst mulige uddannelse.

De uafhængige kan anbefale lovforslaget.

Diderichsen: Også jeg kan kun glæde mig over, at der sker en forbedring af uddannelsen på dette vigtige område, således at der også for skovens folk bliver lejlighed til at følge med i den almindelige forbedring af vore uddannelsesområder.

Jeg skal kun gøre to bemærkninger. Den ene vedrører navnet, et spørgsmål, som næsten alle de tidligere ærede ordførere har været inde på. Også jeg må protestere så kraftigt, jeg kan, imod dette sprogligt set skrækkelige navn. Jeg kan desværre ikke foreslå noget bedre, men har da heller ikke noget imod at blive ved det gamle, gode navn skovfoged. Jeg henstiller imidlertid til den højtærede landbrugsminister eventuelt at søge hjælp hos Dansk Sprognævn, som dog vil kunne yde sagkyndig bistand til måske at finde et navn, der set ud fra sproglige synspunkter — vi skal dog også værne om det danske sprog ligesom om de danske skove — kunne være mere passende.

Det andet, jeg vil sige, er kun en enkelt bemærkning med hensyn til selve uddannelsen; jeg får jo ikke lejlighed til at sige det i udvalget. Jeg vil slutte mig til det, som den ærede ordfører for det konservative folkeparti sagde med hensyn til bestemmelsen i bemærkningerne om, at af hvert eksamenshold får kun ca. 30 elever med de bedste eksamens karakterer adgang til at fortsætte uddannelsen. Jeg er principielt ikke tilhænger af den slags adgangs begrænsninger og ville meget foretrække, at man nøjedes med at fastsætte en bestemt eksamenskvote, således at alle, der kvalificerede sig ved at nå denne — som man jo kunne skærpe, hvis man syntes, det var nødvendigt — også dermed havde sikret sig adgang til denne sikkert meget forbedrede udgave. Jeg glæder mig over at tænke på den udmærkede undervisning, der sikkert vil finde sted på skovskolen i Nødebo.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg takker alle ordførerne for en velvillig behandling og har derfor ikke mange bemærkninger at gøre, selv om man ønskede visse spørgsmål behandlet i udvalget.

Jeg har dog et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Teichert, der i forbindelse med omtalen af uddannelsen af skovteknikere nævnte landmændenes uddannelse. Jeg føler mig ikke overbevist om,

[Landbrugsministeren.]

at den uddannelsesform, man har inden for landbruget, vil kunne holde over for de strenge krav, som fremtidens landmænd vil blive stillet over for, men skal der ske ændring på dette område, tror jeg, at det må ske i forbindelse og i samarbejde med selve erhvervet og muligvis under en anden form end den, der her er foreslået for skovens folk. Det kan i øvrigt være meget vanskeligt på nuværende tidspunkt at udtale sig om, hvordan det skal foregå.

Jeg tror, at alle ordførerne var inde på spørgsmålet om navnet skovtekniker kontra skovfoged. Det er vel ikke usædvanligt i dette land, at man er så utrolig glad for alle mulige forskellige variationer af stillinger og skikkelser. Jeg personlig har aldrig haft den samme interesse, men jeg tror nu ikke, man skal tage det så tungt. Jeg vil ærlig talt tro, at det går, som det er gået med mange andre navneændringer: der går en årrække, inden man egentlig har vænnet sig til det nye navn, og så er det ligesom gledet over i folks bevidsthed, uden at man stort set har lagt mærke til det.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft mente, at man ved uddannelsen måske lagde for megen vægt på den tekniske side. Hvis man ser på moderne dansk skovvæsen i dag, må man erkende, at maskinparken vokser og vokser. Selv om man selvfølgelig ikke skal se bort fra den plantemæssige, den hugstmæssige side af dette arbejde, må man se i øjnene, at maskinparken vil få en stedse voksende betydning for dem, der skal arbejde ved skovvæsenet.

Spørgsmålet om, hvor mange der skal have lov til at uddanne sig som skovteknikere, tror jeg, viskal drøfte i udvalget. Man må rent praktisk erkende, at hvis man hvert år har et hold på 30, er det det antal, som det overhovedet er muligt at skaffe arbejde inden for dette felt her i landet, hvis industrien da ikke i fremtiden skal opsuge en betydelig større part deraf. Så kan man jo i udvalget komme ind på en diskussion om, hvorvidt det er rigtigt eller ikke rigtigt at uddanne en hel del, som man ved at der senere ikke er stillinger til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Teichert: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Første næstformand (From): Der er ikke mere på dagsordenen.

Ved folketingsmand Per Federspiel er til orientering for folketingets medlemmer modtaget en rapport udarbejdet af sekretæren for den danske delegation til Europarådet. Eksemplarer er omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Underholdshjælp i tilfælde af langvarig sygdom m. v.).

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov angående pensionering af militæretaternes underklasser samt om invalideforsørgelse. (Ophævelse af den overordentlige invalidefond).

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb).

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder).

[Formanden.]

7) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om en nærmere kontakt mellem folketingets medlemmer og den videnskabelige forskning [af Knud Bro m. fl.].

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe.

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. [af Axel Kristensen m. fl.].

10) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om licitation m. v.

11) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v.

12) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om forsørgelse af militære invalider og sådanne efterladte i de sønderjyske landsdele. (Opregulering af forsørgelserne).

13) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om uddannelse af skovteknikere.

Mødet hævet kl. 16³².

18. møde.

Torsdag den 4. november kl. 13.

Formanden: Efter at fru Erna Sørensen er udtrådt af folketinget, har vedkommende gruppe i hendes sted udpeget Weikop til at indtræde i folketingets udvalg for forretningsordenen. Den pågældende er herefter valgt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Underholdshjælp i tilfælde af langvarig sygdom m. v.).

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 46).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Niels Mørk: Det foreliggende lovforslag er heldigvis ikke et forslag, der vil berøre de mange, men til gengæld er der her tale om medborgere, som er alvorligt og langvarigt syge, medborgere, der — det ligger i sagens natur — også i økonomisk henseende vil være meget dårligt stillet. Måske kan en del af disse familier henføres til den gruppe i vort samfund, som endnu omfattes af restfattigdommen. Det ligger sådan, at der nu skabes mulighed for i stedet for at oppebære 85 pct. af folkepensionens grundbeløb at få den mere rundelige hjælp efter forsorgslovens § 53, således at de pågældende familiers hidtidige levevilkår kan opretholdes, og det er, som jeg allerede har nævnt, i høj grad tiltrængt, fordi disse familier i forvejen er særdeles hårdt ramt.

Det er med glæde, mit parti kan anbefale dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Søren Andersen: Det foreliggende lovforslag er jo en konsekvens af den nye invalidepensionslov. Da der i dag er langt større mulighed for revalidering end tidligere, er det jo ikke hensigtsmæssigt, at folk får